

talrige, at vi burde kunne sætte en Mand ind i Tinget.

Jeg har, som før sagt, kun talt om de psykologiske Betingelser for Alliancen, men lad mig nu gøre den realpolitiske Bemærkning, at naar jeg har talt om en eventuel Alliance mellem Bonde og Borger, saa var det bl. a. under den Forudsætning, at *Forholdstalsvalg* blev indført. En given Følge heraf vil være, at — hvis man ser det et Øjeblik samfundsklassemæssigt — Bønderne ville komme i Mindretal, eller at — hvis man ser det partipolitisk — det nuværende Regeringsvenstre vil komme i Mindretal. Men i det Øjeblik man kræver af et Parti, som har et Flertal i Folketinget, at det skal være med til en Foranstaltning, der, som Forholdstalsvalgmaaden, vil bringe dette Parti, denne Samfundsklasse i Mindretal, har det dog vel reel Betydning, at man samtidig siger til denne Samfundsklasse: Men vi, der fordrer det, ville intet hellere end paa et forstandigt Grundlag slutte Alliance med jer, netop paa Interessegrundlaget slutte Alliance med jer saaledes, at I fremdeles sammen med os kunne faa et Flertal til at varetage jeres Interesser. Og heroverfor vil det altid blive eller burde altid blive et underordnet Spørgsmaal, om der paa denne eller hin Toldsats skal staa en Øre mere eller mindre, hvorimod den naturlige Forudsætning efter Venstres hele Forhistorie burde være den, at Venstre vilde anse det for værdifuldt, at Højre til Gengæld for, at Venstre vil hjælpe de Samfundsklasser, som dette nærmest repræsenterer, til Repræsentation i Folketinget ved Forholdstalsvalgmaaden, tilbød sin Assistance paa det Punkt, hvor Venstre i en Aarrække har ført en stor Kamp, nemlig Kampen mod den privilegerede Valgret. Medmindre det da virkelig skulde være saaledes, som jeg ganske vist har set antydte fra forskellige Sider, at nu er det netop Regeringspartiet og den Samfundsklasse, der staar bag ved dette, som ønske at forskanse sig bag de nuværende Hartkornsprivilegier i Landstinget! Men saa svigte de Herrer deres Fortid, og det kan jeg fornuftigvis loyalt ikke gaa ud fra, i det Øjeblik jeg peger paa en saadan Alliance-Mulighed.

Med Hensyn til den Uoverensstemmelse, som det til syvende og sidst lykkes den højtærede Konseilspræsident at konstatere indenfor Højrepartiet, vil jeg gerne gøre den Bemærkning — som ogsaa har Betydning med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor meget eller hvor lidt der staar bag ved mig —, at han nu vil have

hørt af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), hvorledes dette i Virkeligheden forholder sig. Og lad mig tilføje, at den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Finansminister ville sikkert om føje Tid erfare, at man fra ledende Side i Landstinget ser paa den nuværende finansielle Situation ganske som jeg, erfare, hvorledes man med Styrke, og jeg tror med Virkning, overfor Regeringen vil kræve Balance paa Regnskabet og derved tvinge Regeringen til at opgive sin Nølerpolitik. Naar den højtærede Konseilspræsident fik det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) til saa uforbeholdent at give *sin* Mening til Kende, maa jeg — og det vil jeg gerne ende med — gøre ham min allerdybeste Kompliment. Den højtærede Konseilspræsident er virkelig en Mand, der kender sine Pappenheimere. Det var udmærket gjort! Men jeg maa for Resten sige, at hint Udbrud vist ikke bunder saa meget i Spørgsmaalet om Parti. Jeg har i det hele lagt Mærke til, at hvad enten ærede Medlemmer høre til det ene eller det andet Parti, er der en Tilbøjelighed hos de ældre Medlemmer til at dunke de yngre Medlemmer, saaledes som ogsaa det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) — tror jeg det var — gav sig til overfor en Meningsfælle, det ærede Medlem fra Nyborg (Birch). Naa, det er jo for saa vidt meget naturligt. Vi unge maa finde os i, at der i Begyndelsen bliver taget lidt ublidt paa os, at vi blive nølede, som det hedder, af den gamle Garde her i Tinget, der aldrig dør og navnlig aldrig synes at overgive sig — for Argumenter!

Konseilspræsidenten (Berntsen): Det glæder mig, at det ærede Medlem er bleven, om jeg maa bruge det Udtryk, mere tam i Aften, end han har været de foregaaende Dage. Men det interesserede mig for øvrigt mere at høre for et Øjeblik siden Udtalelserne af hans Meningsfælle, det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), thi naar jeg hører disse Udtalelser, ved jeg ikke rigtig, hvordan det staar til indenfor Højre i dette Ting. Mig bekendt er der to Afdelinger af Højre, en Afdeling paa 6 og en Afdeling paa 7 Medlemmer, til hvilken sidste de ærede Medlemmer for Københavns 1ste (Wulff) og 4de Valgkreds (Schovelin) høre. Jeg havde, da jeg to Gange havde hørt det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, en Fornemmelse af, at han ikke stod som Udtryk for de Anskuelse, der